

Convenant INretail

(voorheen CBW-MITEX)

Versie: **12 maart 2018**

Convenant CBW-MITEX

Partijen

- de brancheorganisatie voor ondernemers in wonen, mode, schoenen en sport CBW-MITEX, in deze vertegenwoordigd door de voorzitter de heer J. Meerman,

en

- de Belastingdienst, in deze vertegenwoordigd door T.W.M. Poolen, lid van het Managementteam Belastingdienst.

sluiten een convenant.

Partijen willen

- het correct naleven van fiscale verplichtingen door ondernemers binnen de branches bevorderen,
- vooraf tot afstemming komen over fiscale aandachtspunten,
- de administratieve lasten verminderen voor de ondernemers,
- de rechtszekerheid bevorderen.

1. Samenwerking

Partijen werken met elkaar samen op basis van wederzijds vertrouwen, begrip en transparantie. Rechten en verplichtingen op basis van wet- en regelgeving zijn en blijven zonder enige beperking van toepassing.

Partijen geven hun samenwerking vorm in een gezamenlijk overleg. Partijen dragen er zorg voor dat hun vertegenwoordigers aan het overleg over de benodigde deskundigheid beschikken.

Het overleg komt op verzoek van partijen bijeen. Dit gebeurt tenminste éénmaal per halfjaar.

2. Afspraken

Partijen willen in de actualiteit afspraken maken over aandachtspunten bij de uitvoering van fiscale wet- en regelgeving. Partijen leggen in de praktijk gesignaleerde aandachtspunten actief aan elkaar voor. Hierbij wordt inzicht gegeven in de relevante feiten en omstandigheden.

De Belastingdienst geeft zo snel mogelijk zijn visie op de mogelijke rechtsgevolgen. Hieruit voortvloeiende standpunten worden vastgelegd in de annex bij dit convenant.

Partijen dragen, met inachtneming van hun eigen verantwoordelijkheid, zorg voor de communicatie van deze standpunten naar de ondernemers in de branches.

De brancheorganisatie bevordert dat leden deelnemen aan horizontaal toezichtafspraken via hun fiscale intermediair. Daarmee wordt de naleving van de afspraken die in het kader van dit convenant worden gemaakt, bevordert en kan de kwaliteit van aangiften worden verbeterd.

3. Inwerkingtreding, periodieke evaluatie en beëindiging

Dit convenant treedt vanaf ondertekening in werking. Het convenant en de annex zullen aan het einde van ieder kalenderjaar worden geëvalueerd en zo nodig geactualiseerd.

Het geactualiseerde convenant en/of de geactualiseerde annex vervangen de voorgaande versie(s).

Partijen kunnen dit convenant per einde van ieder kalenderjaar, of tussentijds wegens bijzondere omstandigheden, beëindigen. In dat geval zullen zij hun voornemen vooraf schriftelijk met redenen omkleed aan de andere partij kenbaar maken en, indien deze daarom verzoekt, in een mondeling overleg toelichten.

4. Ondertekening

Den Haag, 28 januari 2011

Namens

CBW-MITEX

J.W. Meerman

Namens

de Belastingdienst

T.W.M. Poolen

ANNEX

WONEN

Winstbelasting (inkomstenbelasting en vennootschapsbelasting)

Voorraad of inventaris

Voor de winstbelasting dient een duidelijk onderscheid te worden gemaakt tussen voorraad en inventaris. De volgende indeling is voor de branche wonen van belang.

- Inventaris
Inventaris wordt onder de bedrijfsmiddelen geactiveerd. Bedrijfsmiddelen zijn tot het bedrijfsvermogen behorende zaken welke als duurzame kapitaalgoederen het vaste kapitaal van het bedrijf uitmaken en die ook voor de winstberekening over de volgende jaren betekenis houden. De afschrijving is met ingang van het jaar 2007 op jaarbasis beperkt tot ten hoogste 20% van de aanschaffings- of voortbrengingskosten (artikel 3.30 Wet inkomstenbelasting 2001).
- Voorraad
Voorraad is het geheel van zaken die ter bewerking, verwerking of verkoop en derhalve bestemd voor de omzet in het bedrijf aanwezig zijn.

Ter verduidelijking zijn de volgende twee voorbeelden uitgewerkt.

- Showroomopstellingen keukens en badkamers
Als showroomopstellingen van keukenspeciaalzaken en badkamerbedrijven langer dan één jaar staan opgesteld dienen deze onder de inventaris te worden opgenomen. Ook aard- en nagelvast verbonden kastopstellingen die langer dan één jaar staan opgesteld in een showroom van meubelspeciaalzaken dienen onder de inventaris te worden opgenomen.

Niet alleen de directe kosten, maar ook de installatiekosten moeten als inventaris worden geactiveerd. Hierover kan investeringsaftrek worden geclaimd. De afschrijving is met ingang van het jaar 2007 op jaarbasis beperkt tot ten hoogste 20% van de aanschaffings- of voortbrengingskosten (artikel 3.30 Wet inkomstenbelasting 2001).

Als showroomopstellingen onder de boekwaarde worden verkocht kan dit verlies in het jaar van verkoop worden genomen. Over de verkoop is desinvesteringsbijtelling verschuldigd.

Als de showroomopstellingen om niet het ondernemingsvermogen verlaten moet de ondernemer de relevante gegevens hiervan vastleggen.

- Decoratie-artikelen
Decoratie-artikelen kunnen zowel als voorraad of als inventaris worden aangemerkt.
 - Voorraad: decoratie-artikelen in de winkel zijn voorzien van een prijskaartje. De waardering vindt plaats zoals beschreven onder het kopje 'voorraadwaardering'.
 - Inventaris: decoratie-artikelen in de winkel zijn **niet** voorzien van een prijskaartje. Op grond van artikel 3.30 wet IB 2001 kunnen de aanschaffingskosten van deze decoratie-artikelen met een waarde van maximaal € 450 per artikel ineens ten laste van het resultaat worden gebracht. Indien de aanschaffingsprijs per artikel boven € 450 ligt, dienen deze artikelen geactiveerd te worden.

Voorraadwaardering

De ontwikkelingen in de techniek op het gebied van de bedrijfsvoering hebben ertoe geleid dat in- en verkopen geheel of nagenoeg geheel vastgelegd kunnen worden op het niveau van artikelen of relatief kleine artikelgroepen. Als de administratie inzicht verschaft, of door het verrichten van één of enkele handelingen inzicht kan verschaffen, in de mate van incourantheid dan is die uitkomst bepalend voor de te hanteren afwaarderingspercentages per artikel(groep).

Als niet op bovengenoemde wijze kan worden vastgesteld welke afwaarderingspercentages van toepassing zijn, dan kan worden teruggevallen op afwaarderingspercentages genoemd in het besluit van 17 februari 2011, nr. BLKB 2011/178M of op een in de toekomst geactualiseerde versie van dit besluit: Waardering van voorraden door detaillisten op het gebied van textiel, kleding, meubelen en stoffering.

Het besluit regelt dat de detaillist de genoemde groepen van handelsgoederen waardeert op de aanschaffingsprijs, verminderd met de bij elke groep vermelde afwaarderingspercentages wegens veronderstelde geringere verkoopbaarheid in verband met de tijd die de goederen op balansdatum reeds in voorraad zijn. Het besluit kan alleen worden toegepast op goederen waarvan de *aanschaffingsprijs* en het *tijdstip van levering* bekend zijn.

Voor de voorraad die niet onder de in dit besluit opgenomen regeling is te scharen gelden de algemene waarderingsregels volgens goed koopmansgebruik. De belastingplichtige kan de voorraad individueel (af)waarderen als daar aanleiding toe is. De individuele afwaardering moet wel aannemelijk worden gemaakt.

Omzetbelasting

Aanbetaling

Onder de term 'aanbetaling' (de Wet op de omzetbelasting 1968 spreekt over vooruitbetaling) moet worden verstaan elke vorm van betaling in geld - of voor zover de tegenprestatie niet uit een geldsom bestaat, de waarde van de tegenprestatie - die terzake van de levering of dienst vooruit wordt ontvangen van of in rekening wordt gebracht aan de afnemer in verband met de nog af te nemen prestatie.

De Belastingdienst ziet de aanbetaling als een elementair onderdeel van de totale vergoeding die in rekening wordt gebracht. Bij de aanbetaling kan sprake zijn van een vrijwillige of een overeengekomen aanbetaling. In beide gevallen is de omzetbelasting verschuldigd op het moment dat de aanbetaling wordt ontvangen.

Annulering en schadevergoeding

Het kan voorkomen dat na ontvangst van de aanbetaling de afnemer alsnog besluit om de order te annuleren. Wanneer de leverancier hiermee akkoord gaat en de aanbetaling houdt dan moet deze als schadevergoeding worden beschouwd. Omdat er geen rechtstreeks verband is met enige belaste prestatie, is over de schadevergoeding geen omzetbelasting verschuldigd.

Daarnaast is het mogelijk dat een klant die een order annuleert, conform de leveringsvoorwaarden, toch (een gedeelte van) het aankoopbedrag verschuldigd is. Dit bedrag wordt ook als schadevergoeding aangemerkt. Omdat ook hier geen rechtstreeks verband is met enige belaste prestatie, is over deze schadevergoeding geen omzetbelasting verschuldigd. De over de schadevergoeding eventueel reeds afgedragen omzetbelasting kan op aangifte worden verrekend.

Loonheffingen

Personeelskorting (producten uit eigen bedrijf)

Personeel kan onder de werkkostenregeling op 'producten uit eigen bedrijf' onbelast een korting krijgen tot maximaal 20% van de waarde in het economische verkeer van deze producten en maximaal € 500 per kalenderjaar per werknemer.

Het is in deze regeling echter niet mogelijk om het in een jaar niet benutte bedrag door te schuiven naar een volgend jaar.

De waarde in het economische verkeer is de consumentenverkoopprijs inclusief omzetbelasting. Korting die wordt verleend aan consumenten, mag ook aan werknemers onbelast worden verleend. Ter toelichting de volgende voorbeelden (in alle gevallen geldt dat de korting aannemelijk moet worden gemaakt):

- Een grote-orderkorting aan klanten mag ook aan medewerkers worden verstrekt als die een grote order plaatsen;
- In bepaalde actieperiodes wordt standaard een korting verleend aan afnemers, deze korting mag ook aan het personeel worden verstrekt;
- Indien korting wordt verschaft aan klanten voor het zelf ophalen of zelf verwerken van gekochte producten mag die ook aan medewerkers worden verstrekt (kostprijsdifferentiatie).

De vrijstelling 'producten uit eigen bedrijf' geldt voor de aankopen bij inhoudingsplichtige/werkgever zelf, maar ook als deze bij een met hem verbonden vennootschap plaats vinden; en dat het product een branche-eigen product is van inhoudingsplichtige/werkgever zelf of van een met hem verbonden vennootschap.

Administratie

In principe moet u per werknemer bijhouden of het jaarmaximum van € 500 wordt overschreden. Maar als aannemelijk is dat de werknemer tot een homogene groep werknemers behoort, dan kunt u volstaan met het voor deze groep als geheel aannemelijk maken dat dit jaarmaximum niet wordt overschreden. Dan hoeft dit niet per individuele werknemer te worden bijgehouden.

Maaltijdvergoeding

Een vergoeding of verstrekking van maaltijden is onbelast als de vergoeding of verstrekking een meer dan bijkomstig zakelijk karakter heeft (art. 31a Wet op de loonbelasting 1964). Hiervan is onder meer sprake bij overwerk (al dan niet onverwacht) en op koopavonden.

Als een werknemer door zijn werk tussen 17.00 en 20.00 uur niet thuis kan eten, is in elk geval sprake van een meer dan bijkomstig zakelijke maaltijd.

Op basis van artikel 3, vijfde lid, van de Cao Fashion, Sport & Lifestyle 2016-2018 kan de werkgever een vaste vergoeding voor een avondmaaltijd geven (bedrag 2016: maximaal € 8,70). De ondernemer oefent toezicht uit op de aanwending van de vergoeding voor het doel waarvoor deze wordt verstrekt. De noodzaak om dit aan te tonen aan de hand van bonnetjes vervalt daarmee.

FASHION en SPORT

Winstbelasting (inkomstenbelasting en vennootschapsbelasting)

Voorraadwaardering

De ontwikkelingen in de techniek op het gebied van de bedrijfsvoering hebben ertoe geleid dat in- en verkopen geheel of nagenoeg geheel vastgelegd kunnen worden op het niveau van artikelen of relatief kleine artikelgroepen. Als de administratie inzicht verschaft, of door het verrichten van één of enkele handelingen inzicht kan verschaffen, in de mate van incourantheid dan is die uitkomst bepalend voor de te hanteren afwaarderingspercentages per artikel(groep).

Als niet op bovengenoemde wijze kan worden vastgesteld welke afwaarderingspercentages van toepassing zijn, dan kan worden teruggevallen op afwaarderingspercentages genoemd in het besluit van 17 februari 2011, nr. BLKB 2011/178M of op een in de toekomst geactualiseerde versie van dit besluit: Waardering van voorraden door detaillisten op het gebied van textiel, kleding, meubelen en stoffering.

Het besluit regelt dat de detaillist de genoemde groepen van handelsgoederen waardeert op de aanschaffingsprijs, verminderd met de bij elke groep vermelde afwaarderingspercentages wegens veronderstelde geringere verkoopbaarheid in verband met de tijd die de goederen op balansdatum reeds in voorraad zijn. Het besluit kan alleen worden toegepast op goederen waarvan de *aanschaffingsprijs* en het *tijdstip van levering* bekend zijn.

Voor de voorraad die niet onder de in dit besluit opgenomen regeling is te scharen gelden de algemene waarderingsregels volgens goed koopmansgebruik. De belastingplichtige kan de voorraad individueel (af)waarderen als daar aanleiding toe is. De individuele afwaardering moet wel aannemelijk worden gemaakt.

Omzetbelasting

Herstellen en vermaken van kleding

Op het herstellen en vermaken van kleding is volgens Tabel 1 bij de Wet op de omzetbelasting het verlaagde tarief van toepassing. Het besluit van 4 september 2014, nr. BLKB 2014/123M geeft een nadere toelichting op de tabelpost.

Er is bijvoorbeeld sprake van vermaken als het kledingstuk langer of korter wordt gemaakt, of als het kledingstuk wordt ingenomen of uitgelegd. Het betreft dus niet het toevoegen van nieuwe onderdelen of verfraaiingen, waarbij kan worden gedacht aan borduren of appliqueren; daarvoor geldt het algemene tarief.

Ook een nieuw kledingstuk kan worden vermaakt. Deze dienst wordt door veel modewinkels aangeboden, maar vormt vooral bij bruidsmode een belangrijk deel van de werkzaamheden.

Als een nieuw kledingstuk wordt vermaakt moet voor de toepassing van het verlaagde tarief worden bepaald of er sprake is van een levering van een kledingstuk en een aparte vermaakdienst. Als economisch gesproken, objectief bezien, één prestatie wordt verricht, moet deze niet kunstmatig uit elkaar worden gehaald. Op de gehele vergoeding is dan het algemene tarief van toepassing.

Voor de toepassing van het verlaagde tarief op de vermaakdienst moet het voor de consument duidelijk en inzichtelijk zijn dat hij naast een nieuw kledingstuk een vermaakdienst afneemt. Dit moet uit de feiten en omstandigheden blijken. Op de vergoeding voor de levering van kleding is het

algemene tarief van toepassing, op de vergoeding voor het vermaken van kleding het verlaagde tarief.

De in rekening gebrachte vergoeding voor de vermaakkosten moet kunnen worden onderbouwd. INretail kan u hierbij adviseren.

Loonheffingen

Personeelskorting (producten uit eigen bedrijf)

Personeel kan onder de werkkostenregeling op 'producten uit eigen bedrijf' onbelast een korting krijgen tot maximaal 20% van de waarde in het economische verkeer van deze producten en maximaal € 500 per kalenderjaar per werknemer.

Het is in deze regeling echter niet mogelijk om het in een jaar niet benutte bedrag van voorgaande kalenderjaren door te schuiven naar een volgend jaar.

De waarde in het economische verkeer is de consumentenverkoopprijs inclusief omzetbelasting. Korting die wordt verleend aan consumenten, mag ook aan werknemers onbelast worden verleend. Ter toelichting de volgende voorbeelden (in alle gevallen geldt dat de korting aannemelijk moet worden gemaakt):

- Een grote-orderkorting aan klanten mag ook aan medewerkers worden verstrekt als die een grote order plaatsen;
- In bepaalde actieperiodes wordt standaard een korting verleend aan afnemers, deze korting mag ook aan het personeel worden verstrekt;
- Indien korting wordt verschaft aan klanten voor het zelf ophalen of zelf verwerken van gekochte producten mag die ook aan medewerkers worden verstrekt (kostprijsdifferentiatie).

De vrijstelling 'producten uit eigen bedrijf' geldt voor de aankopen bij inhoudingsplichtige/werkgever zelf, maar ook als deze bij een met hem verbonden vennootschap plaats vinden en dat het product een branche-eigen product is van inhoudingsplichtige/werkgever zelf of van een met hem verbonden vennootschap.

In principe moet u per werknemer bijhouden of het jaarmaximum van € 500 wordt overschreden. Maar als aannemelijk is dat de werknemer tot een homogene groep werknemers behoort, dan kunt u volstaan met het voor deze groep als geheel aannemelijk maken dat dit jaarmaximum niet wordt overschreden. Dan hoeft dit niet per individuele werknemer te worden bijgehouden.

Werkkleding

In de meeste modewinkels draagt het personeel kleding uit de laatste collectie. In het geval dat de werknemer hiervoor niet de waarde in het economische verkeer heeft betaald met in achtneming van de onbelaste personeelskorting (zie hierboven), heeft dit gevolgen voor de loonheffingen. Dit geldt zowel voor vergoeding van de kledingkosten, de verstrekking van kleding en de ter beschikkingstelling van kleding. De waarde in het economische verkeer is de consumentenverkoopprijs, dus inclusief BTW.

Voor ter beschikking gestelde kleding geldt een uitzondering: dit kan onbelast zijn indien de kleding aantoonbaar op de werkplek achterblijft.

Het is mogelijk dat de werkgever de aan de werknemer ter beschikking gestelde kleding na het seizoen aanbiedt aan de werknemer.

Er van uitgaande dat de kleding onbelast ter beschikking kon worden gesteld aan de werknemer (zie hierboven) geldt ook hier dat er geen sprake is van loon indien de werknemer de waarde betaalt die de kleding op dat moment in het economische verkeer heeft.

Die waarde in het economische verkeer is de tweedehandswaarde van de kleding. Daarop kan ook personeelskorting worden toegepast.

De Belastingdienst gaat in deze gevallen om praktische redenen uit van de volgende forfaitaire tweedehandswaarden:

Gebruiksduur (in maanden)	Waarde (in % van de originele consumentenverkoopprijs)
2	70
3	60
4	50
5	40
6 of meer	30

Als de feitelijke tweedehandswaarde lager is dan de forfaitaire waarde kan de werkgever van die waarde uitgaan. Die waarde zal per definitie lager liggen dan de prijs waarvoor het product op dat moment eventueel nog in de winkel ligt. Het kan bijvoorbeeld aannemelijk worden gemaakt aan de hand van verkoopprijzen van gebruikte kleding voor gewone klanten.

Deze forfaitaire dan wel feitelijk lagere tweedehandswaarden gelden alleen als is voldaan aan alle volgende voorwaarden:

1. Het gaat om kleding die op de werkplek bleef en die de werknemer verplicht droeg tijdens zijn werk.
2. Het betreft niet kleding die de werknemer zelf uit kon kiezen zonder beperking tot de laatste collectie.
3. De werknemer koopt de kleding geheel vrijwillig van de werkgever, na de periode van verplicht gebruik en nadat de volgende periode van verplicht gebruik van andere kleding is aangebroken.
4. De gekochte kleding heeft per jaar geen hogere waarde dan € 3000, gemeten naar de originele consumentenverkoopprijs.

Doordat er sprake is van een forfaitair lagere waarde in het economisch verkeer, drukt de toepassing ervan niet op de vrije ruimte in de werkkostenregeling.

Maaltijdvergoeding

Een vergoeding of verstrekking van maaltijden is onbelast als de vergoeding of verstrekking een meer dan bijkomstig zakelijk karakter heeft (art. 31a Wet op de loonbelasting 1964). Hiervan is onder meer sprake bij overwerk (al dan niet onverwacht) en op koopavonden.

Als een werknemer door zijn werk tussen 17.00 en 20.00 uur niet thuis kan eten, is in elk geval sprake van een meer dan bijkomstig zakelijke maaltijd.

Op basis van artikel 8 van de Cao Fashion, Sport & Lifestyle 2016-2018 kan de werkgever een vaste vergoeding voor een avondmaaltijd geven tot maximaal € 8,70. De ondernemer oefent toezicht uit op de aanwending van de vergoeding voor het doel waarvoor deze wordt verstrekt.

De noodzaak om dit aan te tonen aan de hand van bonnetjes vervalt daarmee.

Tuincentrum

In de lobby en belangenbehartiging werken de Tuinbranche en INretail nauw samen. Op het terrein van fiscale aangelegenheden doet INretail dit ook namens de Tuinbranche. Daarom is ervoor gekozen om door een nieuwe bijlage toe te voegen aanvullende afspraken voor de Tuinbranche te realiseren.

Loonheffingen

Personeelskorting (producten uit eigen bedrijf)

Personeel kan onder de werkkostenregeling op 'producten uit eigen bedrijf' onbelast een korting krijgen tot maximaal 20% van de waarde in het economische verkeer van deze producten en maximaal € 500 per kalenderjaar per werknemer.

Het is in deze regeling echter niet mogelijk om het in een jaar niet benutte bedrag van voorgaande kalenderjaren door te schuiven naar een volgend jaar.

De waarde in het economische verkeer is de consumentenverkoopprijs inclusief omzetbelasting. Korting die wordt verleend aan consumenten, mag ook aan werknemers onbelast worden verleend. Ter toelichting de volgende voorbeelden (in alle gevallen geldt dat de korting aannemelijk moet worden gemaakt):

- Een grote-orderkorting aan klanten mag ook aan medewerkers worden verstrekt als die een grote order plaatsen;
- In bepaalde actieperiodes wordt standaard een korting verleend aan afnemers, deze korting mag ook aan het personeel worden verstrekt;
- Indien korting wordt verschaft aan klanten voor het zelf ophalen of zelf verwerken van gekochte producten mag die ook aan medewerkers worden verstrekt (kostprijdsdifferentiatie).

De vrijstelling 'producten uit eigen bedrijf' geldt voor de aankopen bij inhoudingsplichtige/werkgever zelf, maar ook als deze bij een met hem verbonden vennootschap plaats vinden; en dat het product een branche-eigen product is van inhoudingsplichtige/werkgever zelf of van een met hem verbonden vennootschap.

Administratie

In principe moet u per werknemer bijhouden of het jaarmaximum van € 500 wordt overschreden. Maar als aannemelijk is dat de werknemer tot een homogene groep werknemers behoort, dan kunt u volstaan met het voor deze groep als geheel aannemelijk maken dat dit jaarmaximum niet wordt overschreden. Dan hoeft dit niet per individuele werknemer te worden bijgehouden.

Maaltijdvergoeding

Een vergoeding of verstrekking van maaltijden is onbelast als de vergoeding of verstrekking een meer dan bijkomstig zakelijk karakter heeft (art. 31a Wet op de loonbelasting 1964). Hiervan is onder meer sprake bij overwerk (al dan niet onverwacht) en op koopavonden.

Als een werknemer door zijn werk tussen 17.00 en 20.00 uur niet thuis kan eten, is in elk geval sprake van een meer dan bijkomstig zakelijke maaltijd.

Op basis van artikel 8 van de Cao Fashion, Sport & Lifestyle 2016-2018 kan de werkgever een vaste vergoeding voor een avondmaaltijd geven tot maximaal € 8,70. De ondernemer oefent toezicht uit op de aanwending van de vergoeding voor het doel waarvoor deze wordt verstrekt.

De noodzaak om dit aan te tonen aan de hand van bonnetjes vervalft daarmee.